

Csukás István
Sajdik Ferenc

A NAGY HO-HO-HO- HORGÁSZ- VERSENY

Könyvmolyképző Kiadó

A NAGY HO-HO-HO- HORGÁSZ- VERSENY

Írta: Csukás István
Rajzolta: Sajdik Ferenc

 Könyvmolyképző Kiadó

A Nagy Ho-ho-ho-horgász üldögél a folyóparton. Nyár van, csönd van, süt a nap. A Főkukac napozik, hanyatt dobta magát a nyugágyon.

– Gyerünk, te kukacok gyöngye! Ébresztő! Csinálunk egy kis halirtást! Nyomás, be a vízbe!

A Főkukac morogva csatolja fel az övet.

– Már napozni se lehet? Sose fogok leburnulni!

Jön a postás, izzad, törli a homlokát. Egy levelet hoz.

– Itt tessék aláírni! Ajánlott!

S várakozóan tartja a másik markát.

A Nagy Ho-ho-ho-horgász aprópénzért kutat a zsebében. De nincs nála egy fillér sem.

– Hm. Izé... megajándékozhatom ezzel a pici hallal?

A postás morogva elmegy, s a vízbe dobja a pici halat.

– Mi a nyavalyát csináljak ezzel az egyde-kás hallal? He? Halászlét? Rántsam? Savanyít-sam?! Tömjem ki? És még ez hívja magát Nagy Ho-ho-ho-horgásznak! Akkor én meg a Nagy Po-po-po-postás vagyok!

S mérgesen elkarikázik.

A Főkukac bukkan fel a vízből, diadalmasan mutatja a zsákmányt.

– Főnök! Fogtam egy pici halat! Bár ha itt a napvilágnál megnézem, mintha ismerős lenne! Mintha láttam volna már!

A Nagy Ho-ho-ho-horgász dűnnyög.

– A postásnak adtam az előbb. Borravaló helyett. Érdekes! Nem szereti a halat? Lehet, hogy vegetáriánus?

A Főkukac izgatott lett, visszadobta a pici halat a vízbe.

– Postás? Mit keresett itt a postás, főnök? És honnan tudta a címünket? Hiába! A magyar posta mindent tud! Éljen a posta! Nekem is hozott valamit?

A Nagy Ho-ho-ho-horgász rávigyorgott a Főkukacra.

- Neked a kicsi halat hozta! Nekem a levelet.
- Bontsd ki, Főnök! Olvasd már, Főnök!
- Olvasom. „Meghívó a Nagy Ho-ho-ho-horgászversenyre!”
- Hová? Engem is meghívtak?
- Téged is. Itt van: „Hozzon magával botot és minden felszerelést!” Te vagy a felszerelés!

Gyorsan összepakolták a botokat. A Nagy Ho-ho-ho-horgász tünődve nézte a Főkukacot.

– Te ülj a kalapomra, hogy el ne veszítselek. Onnan jobban látsz. És kapaszkodj! Indulás! Hohohó!

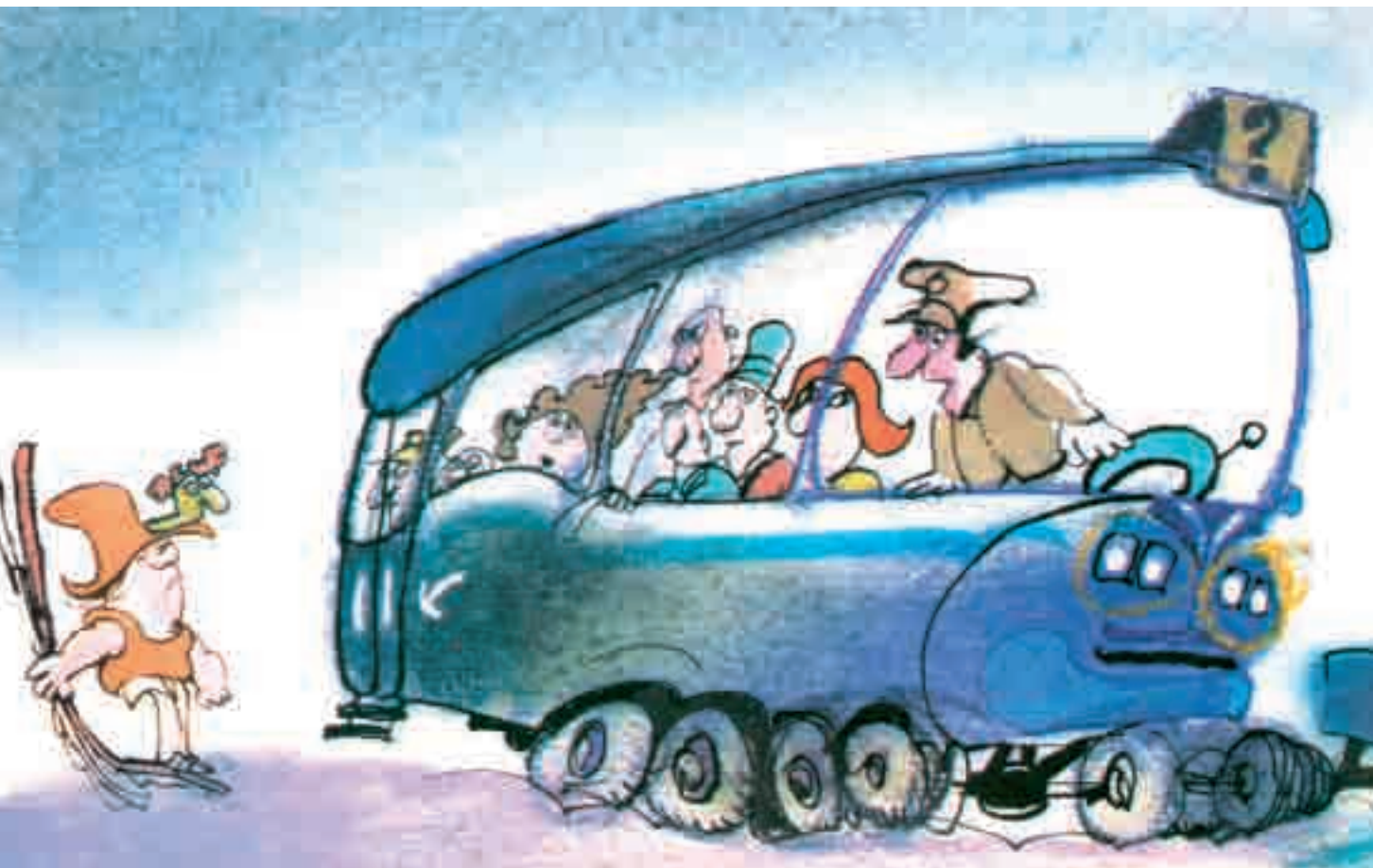
Először villamosra akartak szállni. De a villamosvezető nem engedte fel őket.

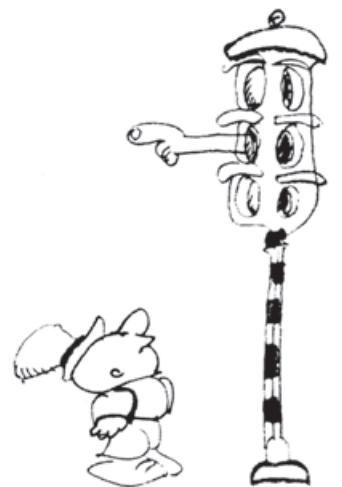
– Mit képzelnék? Ez egy fővárosi villamos, nem halszállító konténer! Nem szardíniásdoboz! És vegye le a kukacot a kalapjáról! Még megcsíp valakit!

Azután egy autóbuszra akartak felszállni, de a sofőr lezavarta őket.

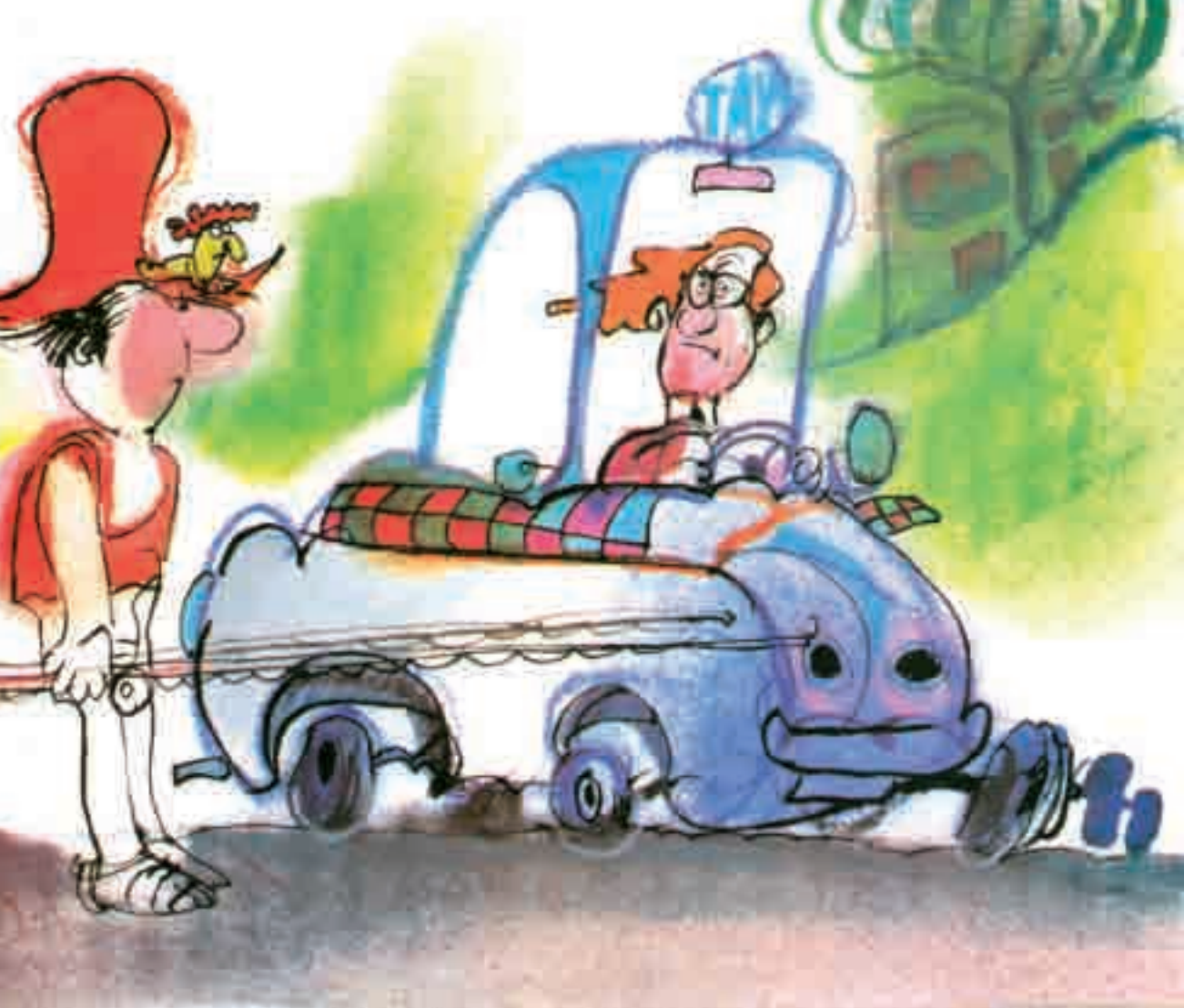
– Mit képzelnék, lefelé, lefelé! Ez egy párnázott ülésű, első osztályú csuklós autóbusz! És vegye le a kalapjáról a kukacot! Nem harap az a kukac? A Főkukac mérgesen vicсорított.

– Mindjárt megharaplak, te párnázott fejű buszsofőr!

Azután egy taxiba akartak szállni, de a taxisoőr nem engedte be őket.

– Nem látják, hogy ez egy kockás taxi! Nem halastargonca! És vegye le a kukacot a kalapjáról! Gusztustalan! És nem vezett véletlenül az a kukac? A Főkukac feje vörös lett a dühtől.

– Mindjárt megveszek! Brr! Hrr! Vau! Vau!

Végre arra jött egy halszállító autó. A sofőr kiszólt.

– Pattanjon fel! Hová mennek? A Nagy Horgászversenyre? Én is oda viszem a halakat! Nahát! Akkor gyerünk! Akkor nyomás! Csak nem a Nagy Ho-ho-ho-horgászhoz van szerencsém? Jaj, de boldog vagyok! És milyen aranyos kukac ül a kalapján! És milyen intelligens képe van!

